

[Buchart Petersen.]

vendigt fødemiddel navnlig for børn og unge, ikke fordyres mere end allermest nødvendigt.

Der er i lovforslaget peget på, at udgifterne i første omgang skal afholdes af den kommune, hvor besætningen, henholdsvis mejeriet, findes, men at der skal være lejlighed til at få fordelt disse udgifter i forhold til befolkningstal i de forskellige kommuner, da det jo ikke kan være rimeligt, at alene den kommune, hvor besætninger og mejerierne findes, skal afholde disse udgifter. Det ville f. eks. give Storkøbenhavn en helt urimelig fordel.

Jeg kunne tænke mig, at det kunne være af interesse at få nyere tal frem om udgifterne ved mælkekontrol end dem, der er indeholdt i lovforslagets bemærkninger, og som, således som jeg nævnte det, hidrører fra 1971. Men det kan vi jo komme tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Med disse ord vil jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Kaj Larsen (FP):

Fremskridtspartiets principielle syn på kontrol med mælk og konsummælkprodukter er, at hvem som helst må producere, hvordan de vil, når bare de varer, der frembringes, opfylder de af samfundet stillede krav til kvaliteter og renlighed og den slags. Det er derfor efter vor formening overflødig med den dyrlægekontrol og med den godkendelse, som finder sted ude i besætningen, og som dette lovforslag er grundlaget for.

Der foretages i dag graduering af priserne på mælk leveret til mejeriet efter forskellige kvalitetsnormer, og det er denne graduering af priserne, der gør landmanden interesseret i at levere mælk af høj kvalitet. Det, at dyrlægen kommer rundt og tilser besætningerne, forhindrer ikke landmanden i at levere mælk fra f. eks. en ko, som dyrlægen har kasseret, og forhindrer ham ikke i at være mindre hygiejnisk med mælken under malkningen. Dyrlægens besøg er kun en pestilens for landmanden i hans arbejde med at frembringe en god mælkekvalitet.

Tilsvarende prisgradueringer finder sted for suppleringsmejerier, som leverer mælkeprodukter til videre forarbejdning, og på tilsvarende måde bliver disse mejerier interesseret i at levere en mælk af god kvalitet.

Tilbage er de mejerier, som laver de færdige produkter. Disse produkter er underkastet en offentlig kontrol, som ligger uden for denne lovs område, og derfor skal det ikke tages med her.

Vi mener ikke, der er noget som helst i vejen for, at mejerierne kan foretage de prøver, der er nødvendige for at fastsætte de omtalte prisgradueringer, og dermed mener vi også, det er rimeligt, at mejerierne betaler for disse prøver.

Til sidst er der grund til at påtale, at der bruges dyrlæger til den slags kontrolarbejde. Disse dyrlæger er på én gang overkvalificerede og måske knap nok kvalificerede på de specielle punkter, hvor de er sat ind. I en tid, hvor der er mangel på dyrlæger, måtte der kunne findes en billigere løsning ved at anvende mellemteknikere, som er specielt uddannede til disse opgaver.

Vi vil medvirke til en velvillig udvalgsbehandling, men på denne baggrund.

Karlskov Jensen (V):

Det lovforslag, vi her har til behandling, afløser jo mælkekontrolloven af 1966 og loven om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde af 1969.

Lovforslaget drejer sig om den sundhedsmæssige kontrol med de besætninger, der forsyner konsummælkmejerierne og suppleringsmejerierne med mælk, kontrol med behandling og transport, emballering m. v. af mælken og tilsynets godkendelse af mejerierne. Desuden er der jo, som det allerede har været nævnt, et afsnit vedrørende fordelingen af de udgifter, der følger med tilsynet og kontrollen. Der er i en vis udstrækning tale om en rationalisering af lovgivningen bl. a. ved, at der er lovbestemmelser, der bortfalder, og navnlig ved, at bestemmelser, der hidtil har været placeret i forskellige love, er blevet samlet i denne ene. Der er også tale om visse omlægninger, bl. a. som følge af sundhedskommissionernes ophævelse, sådan som hr. Buchart Petersen nævnte det før, fra 1. oktober. Endelig er der nogle nye regler vedrørende eksport og import af mælk og mælkeprodukter.

Jeg skal om enkelte af de vigtigste ændringer nævne, at for producenterne bliver der kun tale om forholdsvis få og i hvert fald i første omgang forholdsvis små ændringer. Den obligatoriske mastitisbekæmpelse ud-